A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2021. szeptember 22.*

„Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – A COLLIBRA európai uniós szóvédjegy és a collibra európai uniós ábrás védjegy bejelentése – Kolibri korábbi nemzeti szóvédjegy – Viszonylagos kizáró ok – Összetéveszthetőség – Az (EU) 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja – A meghallgatáshoz való jog – A 2017/1001 rendelet 94. cikke (1) bekezdésének második mondata”

A T-128/20. és T-129/20. sz. ügyekben,

a **Collibra** (székhelye: Brüsszel [Belgium], képviselik: A. Renck, I. Junkar és A. Bothe ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselik: H. O’Neill és V. Ruzek, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

Hans Dietrich (lakóhelye: Starnberg [Németország], képviseli: T. Träger ügyvéd),

az EUIPO első fellebbezési tanácsának a H. Dietrich és a Collibra közötti két felszólalási eljárással kapcsolatban 2019. december 13-án hozott határozatai (R 737/2019-1. és R 738/2019-1. sz. ügy) ellen benyújtott két keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács),

tagjai: A. M. Collins elnök, Csehi Z. (előadó) és G. De Baere bírák,

hivatalvezető: Juhász-Tóth A. tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2020. február 27-én benyújtott keresetlevelekre,

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2020. május 6-án benyújtott válaszbeadványaira,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel a beavatkozó félnek a Törvényszék Hivatalához 2020. május 7-én benyújtott válaszbeadványaira,

tekintettel a 2020. július 2-i határozatra, amely az eljárás írásbeli és esetleges szóbeli szakaszának lefolytatása céljából egyesítette a T-128/20. és T-129/20. sz. ügyeket,

tekintettel a 2021. március 11-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet[1]

I. A jogvita előzményei

1 A felperes Collibra 2017. június 1-jén két európai uniós védjegybejelentést nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO) az európai uniós védjegyről szóló, módosított 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.; helyesbítés: HL 2017. L 142., 104. o., helyébe lépett az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet [HL 2017. L 154., 1. o.]) alapján.

2 A lajstromoztatni kívánt védjegyek az alábbiak voltak:

– a T-128/20. sz. ügyben a COLLIBRA szómegjelölés;

– a T-129/20. sz. ügyben az alábbi ábrás megjelölés:

3 A védjegybejelentést a T-128/20. sz. ügyben a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 9. és 42. osztályba tartozó árukra és szolgáltatásokra, a T-129/20. sz. ügyben pedig a 9. osztályba tartozó árukra tették, az egyes osztályok tekintetében a következő leírásnak megfelelően:

– 9. osztály: „Adatkezelési szoftver a belső adatok szervezésére és kezelésére”;

– 42. osztály: „Számítástechnikai hardver és szoftver tervezés és fejlesztés; Számítógép szoftver tanácsadás; Számítógépes szoftver telepítése és karbantartása; Tudományos és műszaki szolgáltatások és kutatási munkák és az idetartozó tervezői tevékenység, számítógépes hardverek és szoftverek tervezése és fejlesztése; Ipari elemzés és kutatás a számítógépes szoftverek terén; A fentiek mindegyike az adatkezelési és a katalógusszoftverrel kapcsolatban a belső adatok szervezéséhez és kezeléséhez.”

[omissis]

[1] A jelen ítéletnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

5 2017. augusztus 31-én Hans Dietrich, a beavatkozó fél a 207/2009 rendelet 41. cikke (jelenleg a 2017/1001 rendelet 46. cikke) alapján felszólalást nyújtott be mindkét bejelentett védjegy – a fenti 3. pontban említett valamennyi áru és szolgáltatás vonatkozásában történő – lajstromozásával szemben.

6 Mindkét felszólalás többek között a Kolibri korábbi német szóvédjegyen alapult, amelyet 1999. július 1-jén jelentettek be és 1999. október 17-én 39938675. számon lajstromoztak a Nizzai Megállapodás értelmében a 9., 16., 36., 38., 41. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások, különösen a következők tekintetében:

– 9. osztály: „Adathordozókon tárolt adat- és szövegfeldolgozó programok (szoftverek); ingatlaninformációs rendszerekkel, földrajzi információs rendszerekkel (GIS), ingatlankezeléssel, létesítménygazdálkodással és kapcsolódó szolgáltatásokkal, ingatlanigazgatással, parkolóházak és mélygarázsok – beleértve a parkolóhelyeket – üzemeltetésével kapcsolatos adat- és szövegfeldolgozó programok; adat- és szövegfeldolgozó programok az állami vagy önkormányzati igazgatás számára, adat- és szövegfeldolgozó programok az állami vagy önkormányzati igazgatás számára az ingatlaninformációs rendszerekre, építési és fejlesztési adókra, az ingatlangazdálkodásra, az építési kérelmekre vonatkozó eljárásokra, a városi területrendezésre, az építési engedélyezési eljárásokra, a csatorna- és vízvezetékek leltári adataira, kincstári elszámolásra, lakóhely-nyilvántartásra, anyakönyvi hivatalra, temetői igazgatásra, választások szervezésére, előkészítésére és lebonyolítására, parkolóházak és mélygarázsok – beleértve a parkolóhelyeket – üzemeltetésére vonatkozóan”;

– 42. osztály: „Adat- és szövegfeldolgozó programok bérlete; hotline-ok és help desk-ek létrehozása és működtetése az adat- és szövegfeldolgozáshoz a közigazgatásban és az önkormányzati igazgatásban; önkormányzati információs rendszerek létrehozása és működtetése.”

[omissis]

17 A fellebbezési tanács megerősítette a felszólalási osztály azon megállapítását, amely szerint a vállalatoknak és állami szervezeteknek dolgozó szakemberekből álló érintett vásárlóközönség számára – annak fokozott figyelme ellenére – összetéveszthetőség áll fenn az ütköző védjegyek tekintetében a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében.

II. Az eljárás és a felek kérelmei

18 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatokat;

– az EUIPO-t és a beavatkozó felet kötelezze a költségek viselésére.

19 Az EUIPO és a beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a kereseteket;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

III. A jogkérdésről

[omissis]

23 Keresetei alátámasztására a felperes két jogalapra hivatkozik, amelyek közül az elsőt a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére, a másodikat pedig a 2017/1001 rendelet 94. cikkének (1) bekezdésében foglalt védelemhez való jog megsértésére alapítja.

[omissis]

B. A 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított első jogalapról

[omissis]

1. A megjelölések összehasonlításáról

[omissis]

c) A fogalmi összehasonlításról

60 Fogalmi szempontból a felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács tévedett, amennyiben úgy ítélte meg, hogy az ütköző védjegyek nagy fokú hasonlóságot mutatnak, és a felperes ezzel szemben fenntartja, hogy azok eltérőek.

[omissis]

67 Először is, a jelen ügyben a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a korábbi védjegy németül egy kolibrire utalhat, ami nem vitatott.

68 Másodszor, a fellebbezési tanács ezután megjegyezte, hogy a „collibra” szó és a „kolibri” szó kiejtésének közelségére tekintettel nem kizárható, hogy az érintett német vásárlóközönség jelentős része a bejelentett védjegyekben a kolibri fogalmára való célzást észlel. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy Németországban az érintett vásárlóközönség nem elhanyagolható része számára az ütköző védjegyek fogalmi szempontból nagyon hasonlóaknak tekinthetők.

69 Ez az érvelés helytállónak tűnik azon ítélkezési gyakorlatra tekintettel, miszerint még ha az átlagos fogyasztó rendszerint egészében érzékeli is a védjegyet, és nem vizsgálja annak egyes részleteit, ettől még egy szómegjelölés észlelésekor olyan szóelemeket fog azonosítani, amelyek számára konkrét jelentést sugallnak vagy az általa ismert szavakra hasonlítanak (lásd ebben az értelemben: 2004. október 6-i Vitakraft-Werke Wührmann kontra OHIM – Krafft [VITAKRAFT] ítélet, T-356/02, EU:T:2004:292, 51. pont; 2007. február 13-i RESPICUR ítélet, T-256/04, EU:T:2007:46, 57. pont; 2012. szeptember 19-i TeamBank kontra OHIM – Fercredit Servizi Finanziari [f@ir Credit] ítélet, T-220/11, nem tették közzé, EU:T:2012:444, 38. pont). Lényegtelen az a tény, hogy a kolibri fogalma a bejelentett védjegyek által érintett árukkal és szolgáltatásokkal nem áll kapcsolatban, tekintettel arra, hogy e védjegyek a német vásárlóközönség nem elhanyagolható része által ismert német „kolibri” szóhoz hasonlítanak.

70 A felperes egyetlen más érve sem alkalmas arra, hogy ezt az érvelést megcáfolja.

71 Azon hivatkozott ítélkezési gyakorlattal kapcsolatban, amely szerint nem állhat fenn fogalmi hasonlóság a nyilvánvaló jelentést az Unió egyik hivatalos nyelvén sem hordozó védjegy, és egy olyan másik védjegy között, amelynek szóeleme általában valódi jelentéssel bír az Unió vásárlóközönsége számára (lásd: 2008. január 16-i Inter-Ikea kontra OHIM – Waibel [idea] ítélet, T-112/06, nem tették közzé, EU:T:2008:10, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2016. január 21-i Laboratorios Ern kontra OHIM – michelle menard [Lenah.C] ítélet, T-802/14, nem tették közzé, EU:T:2016:25, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), elegendő azt megjegyezni, hogy e gyakorlat a jelen ügyben nem alkalmazható, mivel a fellebbezési tanács helyesen ítélte úgy, hogy a bejelentett védjegyek a korábbi védjegyhez hasonlóan a kolibri fogalmát idézik.

[omissis]

74 Meg kell tehát állapítani, hogy a fellebbezési tanács nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor az ütköző megjelölések között nagy fokú fogalmi hasonlóságot állapított meg.

2. Az áruk és szolgáltatások összehasonlításáról

a) A 9. osztályba tartozó árukról

75 Az ütköző szoftverek összehasonlítását illetően a felperes vitatja a fellebbezési tanács azon megállapítását, amely szerint azok a szoftverek, amelyek tekintetében a korábbi védjegyet használták, közepes mértékű hasonlóságot mutatnak a bejelentett védjegyek által érintett szoftverekkel.

76 A jelen ügyben érdemes felidézni, hogy az összehasonlítás alatt álló szoftverek:

– a bejelentett védjegyek által érintett „Adatkezelési szoftver a belső adatok szervezésére és kezelésére”, és

– „ingatlaninformációs rendszerekkel, földrajzi információs rendszerekkel (GIS), ingatlankezeléssel, létesítménygazdálkodással és kapcsolódó szolgáltatásokkal, ingatlanigazgatással kapcsolatos adat- és szövegfeldolgozó programok; adat- és szövegfeldolgozó programok az állami vagy önkormányzati igazgatás számára, adat- és szövegfeldolgozó programok az állami vagy önkormányzati igazgatás számára az ingatlaninformációs rendszerekre, építési és fejlesztési adókra, az ingatlangazdálkodásra, az építési kérelmekre vonatkozó eljárásokra, a városi területrendezésre, az építési engedélyezési eljárásokra, a csatorna- és vízvezetékek leltári adataira, kincstári elszámolásra vonatkozóan”, amelyek tekintetében a korábbi védjegyet használták.

[omissis]

1) A szoftverek jellegéről

80 A felperes kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács – az EUIPO védjegyekkel és formatervezési mintákkal kapcsolatos iránymutatásainak megsértésével – automatikusan állapította meg a hasonlóságot, kizárólag arra támaszkodva, hogy valamennyi áru szoftverekkel kapcsolatos.

81 A fellebbezési tanács érveléséből azonban az következik, hogy e tanács nem szorítkozott az áruk jellegének vizsgálatára, amennyiben a megtámadott határozatok 41. pontjában azt állította, hogy az ütköző áruk érintett vásárlóközönsége, a szoftverek természete és rendeltetése, valamint az ütköző szoftverek tervezésével és fejlesztésével foglalkozó vállalkozások egybeeshetnek. Ezen érvet tehát el kell utasítani.

2) A szoftverek rendeltetéséről

82 A felperes arra hivatkozik, hogy az ütköző szoftverek rendeltetése nagyon eltérő, amint azt a felszólalási osztály maga is megerősítette. A bejelentett védjegyek által érintett szoftverek rendeltetése a belső adatok kezelésének biztosítása, amelynek fő célja, hogy a szervezethez tartozó személyek számára lehetővé tegye belső adatok keresését, azonosítását és hitelessége ellenőrzését, biztosítva egyúttal a jogszabályi megfelelést. Bár a használatra vonatkozó bizonyítékok alapján a korábbi védjegy által érintett szoftverek is lehetővé tehetik az adatbetekintést, ami a felperes szerint a szoftverek többségének szokásos jellemzője; e szoftverek rendeltetése az ingatlanügyletek automatizálása és támogatása, különösen ingatlanügyekkel, valamint építési engedélyekkel és létesítménygazdálkodással kapcsolatos dokumentumok elkészítése.

[omissis]

88 Elsődlegesen a szoftverek rendeltetésének összehasonlítására vonatkozó érvek megalapozottságát kell megvizsgálni.

89 Először is el kell utasítani a felperes azon állítását, amely szerint a korábbi védjeggyel érintett szoftverek kizárólag dokumentumok elkészítésére és feladatok automatizálására szolgálnak, mivel a használat igazolásának elemzéséből – amelyet egyébként nem vitattak – az következik, hogy az említett szoftverek célja nem csupán „szövegfeldolgozás”, hanem „adatfeldolgozás” is, amely az egyszerű dokumentumszövegezésnél, illetve feladatautomatizálásnál szélesebb alkalmazási kört fedhet le.

90 Másodszor, a megtámadott határozatok 40. pontjában a fellebbezési tanács azt állította, hogy „az adatokkal kapcsolatos politikák végrehajtásának szükségessége, az adatok sértetlenségének és megbízhatóságának fenntartása, valamint a jogszabályi előírások tiszteletben tartásának biztosítása” ugyanolyan fontos a vásárlásra, eladásra, földhasználati jogra, koncessziós szerződésre vonatkozó ingatlanügyleteknél, mint az ingatlanigazgatás – például bérbeadás, ingatlankezelés és létesítménygazdálkodás – területén. A fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy az építési engedély iránti kérelmek, valamint a létesítmények igazgatása és kezelése tekintetében a magánszféra szervezeteihez hasonlóan a közszféra minden szervezetének végre kell hajtania „adatokkal kapcsolatos politikákat, biztosítania kell az adatok sértetlenségét és a jogszabályi előírások tiszteletben tartását”.

91 A megtámadott határozatok említett 40. pontjában a fellebbezési tanács – az EUIPO állításával ellentétben – nem hasonlította össze az ütköző szoftverek rendeltetését, és azt sem fejtette ki, hogy a korábbi védjeggyel jelölt szoftverek mennyiben szolgálják ugyanazon célkitűzéseket, mint az adatkezelési szoftverek. Ezzel szemben a fellebbezési tanács e pontban hallgatólagosan úgy határozta meg az adatkezelést, mint „adatokkal kapcsolatos politikák [végrehajtása], adatok sértetlenségének és megbízhatóságának [biztosítása], valamint jogszabályi előírások [tiszteletben tartása]”, amely meghatározást a felek nem vitatják.

92 Harmadszor meg kell jegyezni, hogy az ütköző szoftverek rendeltetésének a fellebbezési tanács általi egyetlen összehasonlítása a megtámadott határozatok 39. pontjában található, amely a következőképpen szól:

„A bejelentett védjegy[ek] árujegyzékében leírt belső adatszervezés és -kezelés a [beavatkozó fél] szoftvereinek is jellegzetessége. Például a [beavatkozó fél] építési engedélykérelem-szoftvere (OP 17) lehetővé teszi egy szervezet számára, hogy egyéni adattérképet hozzon létre a következő kulcsfontosságú adatelemeiről: fájlok mozgása, szakszolgálatok, egyéni feladatok és feladatkiosztás.”

93 A fellebbezési tanács tehát kizárólag a megtámadott határozatok 39. pontjában ítélte meg lényegében úgy, hogy a korábbi védjegy által érintett szoftverekkel végzett „adat-” és „szövegfeldolgozás” ugyanazon, a „belső adatok szervezésére és kezelésére” vonatkozó jellemzőkkel bír, mint a bejelentett védjegyek által érintett „adatkezelési szoftver a belső adatok szervezésére és kezelésére”. Ebben az esetben, és kizárólag a megtámadott határozatok 39. pontjában állapított meg a fellebbezési tanács a szoftverek között átfedést, amely az ütköző szoftverek közös jellemzőin alapult, nevezetesen azon, hogy mindegyik lehetővé teszi belső adatok szervezését és kezelését. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a beavatkozó fél tévesen hivatkozik arra, hogy a felperes a közigazgatási eljárás során elismert a szoftverek között átfedéseket. Azok az észrevételek ugyanis, amelyekre a beavatkozó hivatkozik, és amelyek ilyen átfedéseket ismertek el, valójában az ő saját, nem pedig a felperes beadványaiból származnak.

94 Meg kell állapítani, hogy a korábbi védjegy által érintett ingatlanügyi „adatfeldolgozás” a belső adatok szervezésének és kezelésének olyan jellemzőit igényli, amelyek a bejelentett védjegyekkel érintett szoftverekben is megtalálhatók. E tekintetben az EUIPO és a beavatkozó fél helyesen hangsúlyozza, hogy a korábbi védjegy „létesítménygazdálkodással”, illetve „ingatlanigazgatással” kapcsolatos szoftverjei jelentős mennyiségű adatot keletkeztetnek, és ezen adatok szervezésének és kezelésének bizonyos olyan funkcióit tartalmazzák, amelyekkel az úgynevezett adatkezelési szoftverek is rendelkeznek.

95 Az említett szoftverek rendeltetése közötti átfedés megléte az oka annak, hogy a fellebbezési tanács a rendeltetés tekintetében kizárólag közepes mértékű, nem pedig nagy fokú hasonlóságot állapított meg.

96 Ezenkívül el kell utasítani a felperes azon érvét, miszerint a felszólalási osztály azt állította, hogy a szoftverek rendeltetése nagyon eltérő. A felszólalási osztály ugyanis rámutatott arra, hogy bár a szoftverek sajátos rendeltetése nem azonos (their specific purpose of use is not the same), általában azok mindegyikét adatkezelésre (data processing) használják, továbbá (számítógép segítségével történő) használatuk szintén azonos. E határozatokból tehát kitűnik a szoftverek rendeltetése közötti átfedés, amennyiben mindegyik lehetővé teszi az adatkezelést.

[omissis]

b) A 42. osztályba tartozó szolgáltatásokról

116 A felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács indokolás nélkül csupán annak kijelentésére szorítkozott, hogy a bejelentett szóvédjegy által érintett szolgáltatásokat kínálhatják ugyanazon, az olyan szoftvertípusokat tervező vállalkozások, amelyek tekintetében a korábbi védjegyet használják. Ezenkívül ez az – egyébként vitatott – körülmény nem elegendő az említett

szolgáltatások és áruk közötti hasonlóság megállapításához. Valójában ezek a szolgáltatások a korábbi védjeggyel jelölt szoftverektől eltérőek, illetve azokhoz legfeljebb nagyon csekély mértékben hasonlóak.

117 Az EUIPO és a beavatkozó fél vitatja ezt az érvelést.

[omissis]

121 Másodszor, a fellebbezési tanács nem követett el hibát, amikor rámutatott, hogy ugyanazon vállalkozások tervezhetik és fejleszthetik a korábbi védjegy ingatlankezelési és létesítménygazdálkodási szoftverjeit, mint a bejelentett szóvédjeggyel érintett adatkezelési szoftvereket. Meg kell állapítani, hogy az informatika területén a szoftvergyártók rendszeresen nyújtanak szoftverrel kapcsolatos szolgáltatásokat is. Továbbá, amint azt az EUIPO megjegyzi, a jelen ügyben az ütköző áruk és szolgáltatások végfelhasználói és gyártói egybeesnek. Mivel a felperes ezzel kapcsolatos érveit már elutasították, a fellebbezési tanács helyesen juthatott arra a következtetésre, hogy a bejelentett szóvédjegy által érintett szolgáltatások – amelyek mindegyike belső adatok szervezésére és kezelésére szolgáló adatkezelési és -rendszerezési szoftverekhez kapcsolódik – hasonlók a korábbi védjeggyel érintett szoftverekhez. Ezenkívül ez az érvelés – a felperes állításával ellentétben – elegendő a hasonlóság bizonyításához.

3. Az összetéveszthetőségről

[omissis]

134 A fentiekből következik, hogy az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

[omissis]

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a T-128/20. és T-129/20. sz. ügyeket ítélethozatal céljából egyesíti.

2) A Törvényszék a kereseteket elutasítja.

3) A Törvényszék a Collibrát kötelezi a költségek viselésére

Collins Csehi De Baere

Kihirdetve Luxembourgban, a 2021. szeptember 22-i nyilvános ülésen.

Aláírások